

Megjelenik minden hó 1-én,
mint a „MAGYAR GYÁRIPAR”
rendes melléklete

Jury

IPARJOGI SZEMLÉ

Az
„IPARJOGVEDELMI EGYESÜLET” tagjai
légszági járúlekül kapják

Jury

Az eszmei javak, az üzleti tisztesség, szabadalmi-, védjegy-, minta-, szerzői-, név- és cégjog oltalmát szolgáló folyóirat
AZ „IPARJOGVEDELMI EGYESÜLET” KÖZLÖNYE

SZERKESZTŐSEG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST VI, PODMANICZKY UCCA 49. TELEFÓN: T. 264-03, 123-18

Szerkesztik: **DR. BÁNYÁSZ JENŐ** és **DR. FAZEKAS OSZKÁR**

Egy jó tanács

Az alkohol ártalmas az egészségre. A tejivást az ember hamar megunja, ezért főzzön inkább gyakrabban tejeskávét. A „Franck“-féle „Enrilo“ kávépótlót ajánlhatjuk legjobban, mert ezzel megtakarítja a drága babkávét. Az „Enrilo“ kiváló kávépótló; ha tejjel keverjük, erős, teljesen jó ízű és igen tápláló reggelit vagy kiadós ozsonnát ad.

Enrilo

a Szent István

Csokoládé

minősége vetekszik bármely
svájci csokoládé minőségével

Gyártja:

Kőbányai Polgári Serfőző és Szent István Tápszerművek Rt.
Budapest-Kőbánya.

Hunyadi János

természetes
keserűvíz
világhírű!

JANINA

ÉS

SENATOR

CIGARETTAPAPIROK ÉS
HÜVELYEK A LEGJOBB
MINŐSÉGŰEK!

KWIZDA-FÉLE FLUID

KIGYÓ VÉDJEGY

TURISTAFLUID

Rég bevált aromatikus
bedörzsölés köszvény, reuma,
ischiás és zsabánál

Valódián kapható a gyógyszertárakban

Megjelenik minden hó 1-én,
mint a „MAGYAR GYÁRIPAR”
rendes melléklete

Jury

IPARJOGI SZEMLE

Az
„IPARJOGVÉDELMI EGYESÜLET” tagjai
tagsági járulékul kapják

Jury

Az eszmei javak, az üzleti tisztesség, szabadalmi-, védjegy-, minta-, szerzői-, név- és cégjog oltalmát szolgáló folyóirat
AZ „IPARJOGVÉDELMI EGYESÜLET” KÖZLÖNYE

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST VI, PODMANICZKY UCCA 49. TELEFÓN: T. 264-03, 123-18

Szerkesztik: DR. BÁNYÁSZ JENŐ és DR. FAZEKAS OSZKÁR

Védjegyoltalom — tisztességtelen verseny

A védjegy — mint az ipar és kereskedelem talajából fejlődött intézmény — egyik legfontosabb konzerváló alkatrésze a termelő és kereskedő által létesített vagyonnak. E vagyonnak kellő megalapozása fölülte szükségessé teszi, hogy kereskedelmi és ipari érdekeink fejlesztésére a szakirodalom művelése, valamint a védjegyügyben kínálkozó előnyök észszerű felhasználása által is törekedjünk.

Ha kérdezzük, hogy miért van az, hogy az irigyelt nyugati államok anyagi és szellemi kultúrája mögött elmaradtunk? Miért van az, hogy viszonyaink oly kicsinyesek s hogy közgazdasági életünknek oly szűk keretei számunkra csak a mai csonka határok mellett elviselhetetlenek? Miért van az, hogy a külföldi példákön csak felbuzdulni vagyunk képesek, de azoknak követése nálunk utópia marad?! Válaszunk csak ez lehet...

Azért, mert hiányzik az új értékek termelésében az a produktivitásunk; a meglévő értékek megtartásában az a konzerváló képességünk, amely amott a nagy eredményeket létrehozta.

És ez azért van így, mert a produktív társadalmi osztályok látóköre nem eléggé széles; ismeretei hiányosak és felületesekek. Az árak termelésében és üzleti forgalmában tevékeny egyesek rendszerint nem tudják — még a legintelligensebbek sem, — hogy érdekeik és hivatásuk érdeke, hogyan és miképpen függ össze a közügyekkel, a jogrenddel, a jogpolitikával. Dr. Bányász Jenő „Védjegyoltalom — tisztességtelen verseny” című munkája azt a célt tűzte maga elé, hogy fokozottabban az ipar és kereskedelem eszmei javai felé terelje az érdekeltek figyelmét, hogy felnyissa szemüket és hogy haladottabb jogállapotok keletkezését mozdítsa elő.

Az Iparjogvédelmi Egyesület a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara megértő támogatásával huszonegy esztendőn át kitartó munkával és kezdeményező akcióival lépésről lépésre építette ki azokat a törvényes kereteket, amelyek vállalkozási és gyártási alkalmakat nyújtottak a kereskedő- és iparosköröknek és amelyek jótéteménye nélkül azok meg nem valósulhattak volna. Az eredmény azonban, sajnos, nem minden tekintetben kielégítő.

Szerző munkájának megírásánál a védjeggyel, a védjegyes (árujeggyel ellátott) árukkal történő bármily természetű visszaélések erkölstelen voltára kíván rámutatni. Nem állít fel tehát éles határvonalakat a védjegyjog és a versenytörvény között. A versenytörvény életbeléptetésével, úgymond, az üzleti tisztesség, a jó erkölcsök szelleme győzött a jog formáságai felett.

Csak azt kell vizsgálnunk, hogy valamely cselekmény, üzleti magatartás, valamely versenyeszköznek az alkalmazása, az üzleti tisztességbe, vagy általában a jó erkölcsökbe ütközik-e és amennyiben a kereskedelmi és ipari közfelfogás

alapján e tény minden aggály nélkül megállapíthatjuk, akkor már alkalmaznunk kell a törvényt és pedig függetlenül attól, hogy lajstromozott védjeggyel, avagy talán korábban szerzett formai jogosítványokkal, védjegy-prioritásokkal állunk szemben.

Vezetőgondolata, hogy magának a védjegylajstromozásnak, avagy a cégbejegyzésnek a ténye sohasem érvényesülhet az üzleti tisztesség, a jó erkölcsök rovására, nem jöhet ellenében a tisztességes verseny alapelveivel.

A formális jogot tehát feltétlenül háttérbe szorítják az üzleti tisztességszabta korlátok és csupán azon határokon belül mozoghat, amelyeket ez a magasabbrendű jog szab meg és így semminő körülmények között nem adhat alapot tisztességtelen eljárás elkövetésére.

A fenti okok készítetik szerzőt arra, hogy az eddigi szokásokkal ellentétben a két (a védjegy és verseny) törvényt együttesen tárgyalja. A lajkust a határvonalak, az üzleti eljárás jogi minősítése amúgy sem érdekli, nem is az ő hatásköre (különben a jó szakemberből rossz jogász lesz...), míg a jogász gyakorlott szeme az egyes jogkérdések tárgyalásánál mindenütt megtalálja a megfelelő útmutatást és irányítást.

E munka egymásik eredeti ötletére is rá kell mutatnunk. Színes illusztrációkban mutatja be az olyan nagyon sokszor hangoztatott „emlékezetben élő védjegykép, amely a vevőt „vásárlásai közben irányítja”.

A leghathatósabb érvnél is beszédesebbek e képek. Belkiáltják a védjegyeket fürkésző bíró lelkébe, hogy a vevő nem olvas, a vevő nem lát semmit, csak sejt, csak tapogatózik. A vevő nem lát kereteket, nem látja az utánzatból „kiemelkedő” részeket, ő csak a hasonlóságokat látja.

A gyakorlati élet oktatja az utánzót. Ő, a kiváló szakember, aki közvetlen közelből, a mindennapi élet sürgés-forgásában figyel a vevőt. A vevő futólagos figyelme, főleg a tömegáru-cikkeknél általánosan tapasztalható hihetetlen közönye, eltorzít mindent — az ábrát, a szót — és csak azt látja, csak azt hallja, amit, látni és hallania kell, amit unos-untalan a fülébe kiált, a szeme elé állít a propaganda mindmegannyi eszköze.

Ez az emlékezetben élő kép áll, úgymond, az eredeti védjegy és az utánzat között. Ezt kell keresnünk, ezt kell kutatnunk, vagyis ezt a képet kell lelki szemünk előtt megrajzolásokkal, színhatásokkal, formákkal stb. irányítsák áruikra a fogyasztóközönség figyelmét és ne törekedjenek hamis látással vállalatukat, illetve áruikat más vállalat áruiként feltüntetni és ezzel a védjegy tulajdonosainak vevőkörét elvonni, más vállalatának jó hírnevét és védjegyes áruinak tekintélyét, a fogyasztóközönség részéről élvezett bizalmát aláásni.

A védjegy, a védjegyes áru legyen eredeti alkotás, de azután ennek az eredeti alkotásnak nyujtsuk is a legmesszebbmenő, a leghatályosabb törvényes oltalmat, az eredeti védjegyből táplálkozó, az eredeti védjegy motívumait szétforgácsoló bitorlókkal szemben.

A munka beosztását illetőleg szerző ragaszkodott ahhoz a rendszerhez, amelynek jól bevált módszerében az előző kiadások

FOLYOSÉLY
* OSZK

is mozogtak. A törvény magyarázatát ugyanis nem a törvényszakaszok kapcsán adja, hanem az egyes védjegyjogi kérdéseket külön fejezetben tárgyalja, hogy így valamennyi kérdést áttekinthetőbbé, könnyebben érthetővé tegye és a védjegyjog alapelveivel, vezérmotívumaival megvilágíthassa.

Előbb a védjegyjog alapelveivel ismerteti meg az olvasót, hogy felkeltse benne a védjegyjog iránti kereskedőérzeteket. Külön-külön, de egymagában is önálló, az egész védjegyjog anyagát átfogó fejezetekben reámutat a védjegy céljára és jelentőségére, kioktatja az olvasót, minő elveket kövessen védjegyének megválasztásánál, majd áttér az utánzatok elbírálására. A helyes irányt itt a kérdéses áru rendes fogyasztója adja és ha csak módunkban áll, tegyünk ismételt kísérleteket. Az eredeti és utánzat felmutatásával, ne azt kérdezzük, hogy vajjon a kettő hasonló-e? Hanem figyeljük meg, hogy az eredeti védjegy felmutatásával a „közönséges vevőnk“ mit lát az eredeti védjegyből, mi ragadja meg, mi köti le a figyelmét, hogy jelöli meg, hogyan kéri az árut.

Az így nyert adatokat, miután azokat az eredeti védjegy közvetlen észlelése útján nyertük (tehát oly módon, ahogyan az a hetek, vagy talán hónapok múltán vásárlót tekintve, a gyakorlati életben sohasem szerepel) — mint az emlékezetben élő és a hasonlóság fenforgásának a megítélésénél döntő mértéket — halvány, elmosódott színekkel, rajzokkal, szóképzelettel igyekezzünk megkonstruálni. És ime arra az eredményre jutunk, hogy míg az emlékezetben élő kép és utánzat feltűnő, megtévesztésre alkalmas hasonlóságokat mutat, addig az eredeti és az utánzott védjegyképek között, az azokat egymás mellett szemlélő, lényegesen látszó eltérésekre talál (bukkan).

Ezeket a gondolatokat érzékelteti meg a szerző színes illusztrációiban, amelyeket igen ötletes, művészi ábrázolásokkal juttat kifejezésre Molnár Dániel festőművész. A művezetőgondolata, hogy a védjegyes áruk a forgalomba konkurens árukként jelentkezzenek, vagyis egymástól élesen megkülönböztethetők legyenek. Reá kell tehát nevelnünk a gazdasági piacon megjelenő versenyy vállalatokat, hogy eredeti alkotásokkal jelenjenek meg a forgalmi piacon. Amidőn pedig módot nyújt arra, hogy az olvasó a védjegy törvény rendelkezéseinek szemmel tartásával megválaszthassa védjegyét, elvezeti a védjegyhatóságához, kioktatja a belajstromozás körüli eljárás formáságairól, majd végül már mint védjegy tulajdonossal közli mindazon tudnivalókat, amelyek a védjegy fentartására, a védjegyoltalom kiterjesztésére (nemzetközi védjegyoltalom), az esetleg beállott változások bejelentésére és a védjegyutánzatokkal szemben való eredményes fellépésre vonatkoznak.

Szerző e munkában közel 25 évi tapasztalatairól számol be. Célja egyfelől, hogy lehetővé tegye a védjegyjog, a több novellaris törvény és a nemzetközi egyezmények labirintusában való eligazodást, másfelől pedig, hogy a munka bevált rendszerével, az itt tárgyalt törvényekben beállott változások esetén is, külön, költséges kiadások mellőzésével a törvény módosításokat közölhesse.

Ha az érdekltség csak néhány esetben haszonnal forgatja e könyvet, hosszú idők fáradságos munkáját jutalmazza.

A Kamarai Választott Bíróságok nevelő feladata. (A kereskedelmiügyi miniszter leirata.) Általánosan ismeretes, hogy Németországban már az 1909. év óta úgyszólván minden nagyobb kereskedői városban a kereskedelmi és iparkamarák választott bíróságokat létesítettek, amelyeknek az volt a főhivatásuk, hogy a kereskedők közötti tisztességtelen verseny címén keletkezett vitákat békéltető hatóságként intézzék el.

Ezek a bíróságok jól váltak be s ez a tapasztalat vezetett arra, hogy a tisztességtelen versenyről szóló 1923. V. tc. megalkotásakor a kereskedelmi és iparkamarákban csupán az abban hagyásra, tehát azokra az ügyekre nézve, amelyeknél az elintézés békés lehetősége megvan, intézményesen létesített az érdekelt ipari és kereskedői körökből alakítandó választott bíróság.

A választott bírósági intézmény létesítésének ez a célja indokolja a választott bíróság tárgyalásáról a nyilvánosság kizárását, mert a választott bíróság csak abban az esetben tudja egyeztető, békéltető jellegű hivatását teljesíteni, ha a peres ügy, illetve az abban résztvevők neve nem kerül a

nyilvánosság elé, mivel csak így remélhető, hogy a zárt tárgyalás és tanácskozás során sikerül megtalálni a békés megegyezésnek azt a módját, amelyet az ügy természete és a szereplők üzleti magatartása megkíván.

Nem lehet figyelmen kívül hagyni azt a körülményt sem, hogy számos esetben olyan üzleti magatartások erkölcsi megítélésének a szüksége merül fel, amely magatartásnak a helyes vagy helytelen voltáról maguk a versenytársak sincsenek tisztában, s ezért viszik az ügyet választott bíróság elé, hogy üzleti magatartásukat annak döntésétől tegyék függővé.

Ezekben az esetekben különösen kívánatos, hogy az ügy szereplői ne kerüljenek a nyilvánosság elé.

Mindezek a szempontok indokolták tették a 23.900/1914. I. M. sz. rendelet 8. §-ának azt a rendelkezését, amely szerint a kereskedelmi és iparkamarában működő választott bíróság tárgyalása nem nyilvános, s miután a tapasztalat szerint a választott bíróság előtt feltűnően nagyszámúak az egységek, tehát ez az intézkedés beválnak látszik a felmerült ügyek lehető békés megoldásának érdekében a tárgyalásoknál a nyilvánosság kizárását továbbra is fentartandónak vélelm.

A keresk. min. éppen ezen okoknál fogva nem találta ezzel szemben helytállónak az az érvelést, hogy a rendes bíróság előtt a tisztességtelen versenybe ütköző magatartás miatt folyamatba tett ügyeket nyilvánosan tárgyalják, s így azokból a szaklapoknak a nevek közléseivel is módjukban van a nyilvánosságot tájékoztatni. Nem lehet akadály a kamarai választott bíróság előtti tárgyalás nyilvánosságának sem. Azok az ügyek ugyanis, amelyeket a rendes bíróság elé visznek, rendszerint súlyosabb természetűek, s egység útján csak kivételesen intézhetők el, ezeknél a nyilvános tárgyalás hátránnyal nem járhat. A rendes bíróság és a választott bíróság előtt tárgyalni szokott ügyek természete indokolja tehát egyik esetben a nyilvános tárgyalást, s másik esetben a tárgyalásról a nyilvánosság kizárását.

Az a felhozott érv nem jöhet figyelembe, hogy az ügynek a nevekkel együtt közlése a szaklapokban nevelő hatást fog gyakorolni, mert általánosságban a döntéseknek nevelő nélküli közlése is kétségkívül nevelő hatással van. Az ügyben résztvevő felekre nézve pedig az ügynek egységgel történő elintézése esetében is, nemcsak maga az eljárás van jövő magatartásukat irányító nevelő hatással, hanem az a körülmény is, hogy a tisztességtelen versenybe ütköző magatartást tanúsító a költségeket viseli.

A keresk. min. felfogását a magunk részéről is osztjuk, de egybéként a tények is amellet szólnak, hogy a tárgyalások zárt jellege sikerteljes működést biztosított a választott bíróságoknak.

Semmi akadályja azonban annak, hogy a vál. bír. ítéletei megfelelő formában közöltesse és hogy azokról ilyképpen az érdekltség is tudomást szerezhessen.

Igaz ugyan, hogy a nevek közlése talán érdekesebbé teszi magát a jogesetet, a versenytársak könnyebben megértik és átérzik a bírói döntés súlyát, de ez a kevés előny, amelyben inkább a „szereplők“ nevei idézik fel és szenvedik el a fokozottabb érdeklődést, nem áll arányban azzal a nevelő hatással, amelyet a választott bíróság komoly értelme gyakorol az érdekelt felekre és közvetve a kereskedő- és iparostársadalomra.

Lapunk rendszeresen bemutatja a választott bíróságok és Juryk ítéleteit, illetve döntéseit, amelyeket a napilapok és szaklapok, főleg a külföldi sajtó lapunk nyomán leközlöt.

Ime a legteljesebb nyilvánosság! A választott bíróság ítéletei közismertek, azokat a jogász-, kereskedő- és iparosvilág egyaránt teljes megnyugvással fogadja, és ítéleteiknek éppen megfelelően voltak ad különös erkölcsi erőt.

A „Tokaji“ bor jogvédelme. (Az Iparjogvédelmi Egyesület teljes ülése.) Az Iparjogvédelmi Egyesület teljes ülésén legutóbb igen érdekes kérdés került napirendre. Arról volt szó, vajjon tűrhető állapot-e az, hogy most már a csehek is „fokajai“ borral szerepelnek a nemzetközi piacon. A „tokaji“ bor világhíre nyilvánvalóan magyar munka, magyar érdem eredménye és az Iparjogvédelmi Egyesület is ezt az álláspontot juttatta most kifejezésre. A teljes ülésen dr. Fodor Armin kúriai tanácselnök elnökölt és dr. Balás P. Elemér igazságügyminiszteri osztálytanácsos ismertette azt a furcsa helyzetet, melyet a trianomi békeszerződés idézett elő azzal, hogy a tokaji borvidéket kettéválasztotta.

Az előadó az iparjogi és a nemzetközi jogi szempontok feltárása után annak a véleményének adott kifejezést, hogy a „tokaji bor“ elnevezést a békeszerződés után elvileg már csak a magyaroknak maradt tokaji borvidéken termelt és a szükséges feltételeknek megfelelő borra nézve szabadna használni. Ehhez képest a magyar-cseh kereskedelmi szerződésnek az a rendelkezése, amely szerint egyelőre a jelenlegi állapot marad meg, elvileg annyit jelent, hogy a magyar állam hozzájárulása folytán használhatják a „tokaji“ elnevezést a Csehországhoz került területen termelt borokra vonatkozóan is.

A teljes ülés lelkesen fogadta a kiváló előadónak a trianoni államokiratok által létrehozott jogállapotra vonatkozó fejtegetéseit és egyhangúan annak a felfogásnak adott kifejezést, hogy „Tokaji” a magyar állam személyi tulajdonjogának tekinteti.

A Nemzetközi Iparjogvédelmi Szövetség római kongresszusa. A magyarországi csoport május 9-én ülést tartott, melyen *Belatiny* Artúr elnök akadályoztatása miatt *Kelemen* István alelnök elnökölt. Az elnöki megnyitóbeszéd ama reményének ad kifejezést, hogy a nagy hazai szervezetek szer- ves bekapcsolódása abba a helyzetbe fogja hozni a csoportot, hogy az eddiginél sokkalta hathatósabban fog gondoskodhatni az annyira szükséges állandó ismeretterjesztésről és a *hellő külföldi képviseltetésünkről*. Elnöklő úgy véli, hogy a csoportnak a közeljövőben várható kifejlődése meg fogja szüntetni azokat a veszedelmeket, amelyek az *érdekeltségek eddigi elzárkózottsága folytán fennállottak*. E veszedelmek legnagyobbika az volt, hogy az *érdekeltségek nem ismerték fel az új iparjogvédelmi problémákat*, a fejlődési irányt és a külföldi törekvéseit. Hangsúlyozza, hogy az ipari jogok védelme *igen mélyreható reformokat* követel meg úgy az új gazdasági konstellációk, mint pedig az ezeken alapuló új ipari helyzetek következtében. A távolságok viszonylagos csökkenésének, valamint az élesebb kereskedelmi és ipari versenyek következtében *új problémákat* kell megoldani és mind több és több kérdést kell majd nemzetközileg rendezni. Az iparjogvédelmi kérdéseket most már *nem lehet incidentálier* a pillanatnyi óhajnak megfelelően rendezni és a jövőben még kevésbé lesz ez lehetséges, minthogy a nemzetközi egyezmények ki fognak terjedni az egész iparjogvédelmi komplexum rendezésére. Megvitatás tárgya a május végére összehívott római kongresszus munkarendje volt, melyet *Kelemen* András titkár adott elő. Fontosabb pontok voltak: a szabadalmak elsőbbsége, a szabadalmak érvényének visszaállítása, a nemzetközi védjegyek egyenkinti átruházása és a hamis származási megjelölés elleni védelem. Az elnök bejelentette, hogy a további munkák mélyítésére az országos választmány a nagy érdekképviselők bevonásával még ez évben megkezdí működését. A titkár végül felvetette a határozatos mintavédelem megoldása végett *a használati mintaoltalom* kérdését. A csoportot a római kongresszuson *Kelemen* István alelnök és *Kelemen* András titkár képviselik. A napirend fontosabb pontjaihoz hozzászóltak: *Mayer* Géza dr., a szabadalmi bíróság alelnöke, *Bernauer* Zsigmond, a Magyar Hites Szabadalmi Ügyvivők Testületének elnöke, *Bányász* Jenő dr., a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara titkára és *Vásárhelyi* László dr. szabadalmi bíró, a Szabadalmi Közlöny szerkesztője.

A Nemzetközi Kereskedelmi Kamara magyar csoportja a tisztességtelen verseny ellen egységes eljárást sürget. A Nemzetközi Kereskedelmi Kamara akciót indított az alkalmazottak üzleti, gyártási titok megsértésével üzött tisztességtelen versenynek kiküszöbölése érdekében. Ez akcióval kapcsolatosan kiterjeszkedik a munkaadók részéről ajándékozások és vesztegetésekkel üzött visszaélések ellen is. A Nemzetközi Kereskedelmi Kamara megkeresésében utal arra, hogy effajta visszaélések ellen egyes államokban még ma sem léptettek életbe hatályos intézkedéseket.

A Nemzetközi Kereskedelmi Kamara magyar csoportja beható tanácskozás-tárgyává tette a memorandumot. A Nemzetközi Kamara törekvéseit a magyar csoport a maga részéről melegen üdvözi és fölülte kívánatosnak tartja, hogy a tisztességtelen versenynek mindmennyi kinövésai a legerőteljesebb eszközök igénybevételével szüntessenek meg. A magyar csoport utal arra, hogy a magyar törvénykezés az 1923. évi V. tc. 16., 20. és 21. §-aival ezirányban a legmesszebbmenő biztosítékot nyújt az üzleti titoksértésekkel és vesztegetésekkel üzött visszaélésekkel szemben. Megjegyzi, hogy a joggyakorlat még ennél is tovább megy, amennyiben az *alkalmazottaknak elcsábítását*, illetve azok munkaerejének illetéktelen elvonását is „tisztességtelen versenynek” minősíti. Az egységes eljárást illetőleg a magyar csoport ugyancsak helyesli a memorandumnak ama kívánását, hogy az egyes államoknak a versenytörvénnyel kapcsolatban elfoglalt álláspontja a különböző államescsoportokkal közöltessék.

Ehelyütt még kell jegyeznünk, hogy gondoskodás történt abban az irányban, hogy a magyar versenytörvénnyel kapcsolatos joggyakorlatról a külföldi kellőképpen tájékozást szerezhessen. Elegendő, ha e tekintetben a külföldi szakirodalomnak és szaklapoknak a Jury joggyakorlatát és döntéseit ismertető közléseire utalunk.

Ez alkalommal felvetődik a magyar versenytörvénnyel kapcsolatban életbehívott *Jury-intézmény* nemzetközi képi-tésének a gondolata. Úgy véljük, hogy kiváló érdekek fűződ- nének ahhoz, ha az üzleti élet moralitásával kapcsolatos kér- désekkel a Nemzetközi Kereskedelmi Kamara egy külön e célra alakítandó bizottságban (*Nemzetközi Jury-bizottságban*)

állandóan foglalkozna és ezzel is elősegítené a nemzetközi kereskedelem megerősödését, a tisztességes üzleti szokások helyesirányú kialakulását. Az első út, amely ily egységes eljá- rást lehetővé tesz, a tisztességtelen verseny leküzdésére irá- nyuló törvénynek a Nemzetközi Unióhoz tartozó valamennyi államban való megalkotása.

A *Nemzetközi Iparjogvédelmi Szövetség* a nemzetközi kongresszusokon ismételtén felszólalt ebben az irányban és értesülésünk szerint *Kelemen* András szövetségi titkár a római konferencián is interpellációt intéz ebben a kérdésben a plénumhoz és egyben felveti a *nemzetközi Jurynek* a gondolatát.

A választott bírói eljárás gyorsítása. A kamarai Választott Bíróságok működésének sikere főleg abban keresendő, hogy a peres ügyeket, a választott bírónak az intézmény iránt érzett *különös* előszeretetének folytán, — rendszerint 2—4 heti időközön belül letárgyalják. A választott bírósági iroda eddig 8 napon terminusokkal bonyolította le végzéseit. E határidőket is értesülésünk szerint lecsökkentette, amennyi- ben a jövőben a bíró- és elnökválasztásra 3 napi határidőt ad, amelyet megokolt esetben hosszabbít meg további három nap- pal. Az ügyek gyors lefolytatását egyébként a peres ügyek *természete* is indokolja — az a jogos érdek, hogy szűnjön meg *azonnal* a bizonytalanság az egyes, de egyszersmind a keres- kedő és iparos társadalom jogos érdekeit is veszélyeztető tisz- tességtelen magatartás. A kamara elnöksége éppen ezen oknál fogva örömmel veszi tudomásul a vb. gyorsított munkáját, amelyet természetesen kizárólag a *juritago* lelkes *tevé- kenysége* tesz lehetővé. Ez intézmény erejét, gyakorlati, *praktikus* megoldásai mellett kétségkívül gyors eljárásának is köszönheti és a *gyorsított eljárás* bizonytalanság csak fokozni fogja munkájának sikerét.

Dr. Bányász Jenő: „Védjegyoltalom — Tisztességtelen verseny”. A mű, amely ügy tartalmát, mint kiállítását ta- kintva, igen értékes munka, könnyen érthető nyel- vezettel, gyakorlati példákkal, védjegyábrákkal és színes illusztrációkkal magyarázza az egyes jogeseteket. E tudomá- nyos, de gyakorlati alapon felépített munka 304 oldal terje- delmű — több mint 200 ábrát, illetve színes illusztrációt tar- talmaz; — közli a védjegy- és versenytörvényt, — a vonat- kozó rendeleteket — és kb. 2000 jogesetet, a Juri és Választott Bíróságok teljes joggyakorlatát. A művészi kivitelű il- lusztrációk *Molnár* Dániel kiváló festőművész alkotásai. Ab- rázolásai, szinkombinációi az első szempillantásra érthetővé teszik a könyvben tárgyalt jogeseteket. Az első ily irányú munka, amely a védjegy- és versenytörvényt együttesen tár- gyalja és amely ábrázolásokkal és színhatásokkal magya- rázza, érzékelteti a védjegy- és versenytörvény intencióit. *Ára 14 pengő*. Megrendelhető a *Iparvédelmi Egyesület* (VI., Podmaniczky ucca 49.) útján. Az *Athenaeum Rt.* nyo- mása. A már megrendelt könyvek az *előjegyzési úrban* szál- líttatnak.

Joggyakorlat

73. A védjegyes áruk becsérelése. A választott bíróság esetenként kiszabandó pénzbüntetés terhével kötelezi az al- perest annak abbahagyására, hogy a felperesi cég által gyár- tott védjegyes áruknak saját gyártmányai ellenében való *tervszerű átcsérelését* általában, különösen azonban azoknak 1:2 arányban való átcsérelését akár közvetlenül, akár alkalmazottai által felkínálja és foganatosítsa. *Indokokból*. Fel- peres a keresetében azt adta elő, hogy ő már 36 év óta gyártja és forgalomba hozza a „J...” védett névvel ellátott áruját. Néhány év óta az alperesi cég is forgalmazza a bel- földön gyártmányait. Egy év óta az alperesi cég utazói különböző állhírek terjesztésével igyekeznek a felperesi cég hírnevét rontani, a viszonteladókat és vevőket arra rábírní, hogy a felperes gyártmányait az alperesi gyártmányok ellen-ében becséreljék, sőt sokszor ily cserét nényleg foganatosít- ottak is. E tényállás mellett a felperes által panaszolt és a versenytörvény 13. §-ába ütköző magatartás az alperesi cég terhére megállapítható. Ugyanis nem férhet kétség ahöz, hogy az a magatartás, hogy az alperes alkalmazottai által az ország különböző, de igen sok helyén egyidőben a felperes által gyártott védjegyes árukat sajátjaival kicserélve, a for- galomból egyszerre kivonja, már magában véve, még ha ez nem is történt állhírek terjesztésével kapcsolatban, hanem az alperesi alkalmazottak kezdeményezésére és ajánlására, sőt rábeszélésére, alkalmas a felperesi cég hosszú éveken át szerzett jó hírnevét rontani. Még inkább áll ez annál fogva, hogy az alperesi cég a felperesi árukat 1:2 arányban cserélte be és ezzel azt a látszatot kívánta kelteni, hogy a felperesi gyártmányok minőségileg csak a felét érik az alperesi készítményeknek. Alperes ezt az eljárását azzal kívánta indok- kolni, hogy mindig régi, raktáron hosszabb ideig heverő fel- peresi gyártmányokról volt szó, amelyek már nem értek

annyt, mint az alperesi áru. Ez azonban nem felel meg a tényeknek, mert az alperesi utazók oly esetekben is ajánlották a cserét, amikor nem is érdeklődtek az iránt, vajjon mennyi ideje voltak raktáron a becserélendő felperesi készítmények. P. o. G. és F. esetében a viszonteladó a felperesi árukat nem is akarta odaadni, mert éppen oly minőségűeknek tartotta, mint az alperesieket. Mégis az alperesi utazók ajánlották a cserét és igyekeztek rábeszélni erre a viszonteladókat. Ebből kitűnik, hogy ezzel a széleskörű akcióval az alperesi cég, illetve ennek jóváhagyásával az alperesi utazók a felperesi készítményeknek diszkreditálását célozták, hogy a viszonteladók bizalmát megingatva, a felperesi gyártmányokat idővel a forgalomból eltüntessék. Minthogy ilyen és hasonló eljárások ellen különösen az évtizedes munkának és tökebefektetésnek eredményét feltüntető márkás áruk nagyobb és hathatósabb törvényes védelmet igényelhetnek, a választott bíróság a maga részéről is arra a meggyőződésre jutott, hogy tekintettel a versenytörvény 13. §-ában körülírt rendelkezésekre, alperes azt a magatartását köteles abbahagyni, amellyel 1. a felperes védjegyes készítményeit saját kezdeményezésével alkalmazottai által becseréltette, de különösen 2. azt a magatartását, mellyel a felperes készítményeit 1:2 arányban becseréltette. Ezért a rendelkező részben körülírt módon kellett döntenie. (Vb. 4504—1928.)

74. Külföldi áru eladása a „magyar hét“ alatt. Az áruk közlése. A keresetbe csatolt hirdetésben foglalt és a „magyar akarat“, „törhetetlen magyar erő“, „ezer év életet parancsoló törvénye“ szavakra utaló és hasonló fellengző tartalmú kifejezések, továbbá a következők kitételek: „magyar áru tölti be valamennyi állványunkat és raktárunkat“, továbbá: „valamennyi magyar gyár, amely női és férfi, gyermekdivatcikket, valamint egyéb ruházati és berendezési árukat előállításával foglalkozik, felvonul itt elsőrendű készítményeivel“ — a tisztességtelen versenybe ütköznek. Az Indokokból: Kétségtelen ugyan, hogy a „magyar hét“ jogcímen és jellege alatt folytatott üzleti árusításból nem lehet teljesen kizárni a külföldi áruknak ezen idő alatti eladását, mert lehetnek olyan áruik is, amelyek mint magyar gyártmányok nem kaphatók, vagy a vevők kéri, sőt esetleg magyar gyártmányok létezése dacára a vevők nagyobb bizalmuk miatt ugyanolyan áruikból külföldi gyártmányt kérnek és ez esetekben még a megszervezett magyar héten sem zárható el a kereskedő teljesen esetleges külföldi áruk eladásától, mint ahogy alperesek tényleg csináltak is saját előadásuk szerint a magyar hetükön 8—10 százalék erejéig külföldi árukban forgalmat, — azonban ha ez a kisebb méretű forgalom külföldi árukban a magyar hét dacára megengedett is, tilos ez esetben a kereskedőnek hirdetésén azt állítani, hogy üzletében valamennyi gyár felvonul és hogy valamennyi állványa és raktára magyar áruval van tele, mert ez alperesek esetében a valóságnak meg nem felel, amennyiben magyar gyárakon kívül külföldi gyár is felvonul alperesek üzletében és ott magyar árun kívül külföldi áru is van; ilyképp alperesek hirdetése e részben is megtévesztőleg hat, mert azt a látszatot kelti, hogy náluk csak magyar cégtől származó és belföldi áru kapható, külföldi cégtől való, nem hazai áru nem is kapható. E részben nem tesz különbséget az, hogy alperesek a bel- és külföldi árukat külön csoportosították, hogy a külföldieket külön rekeszekben tartották, továbbá, hogy az erre kikötött személyzet a vevőket állítólag megkérdezte, hogy magyar árut kívánna-e és csak kívánatra adott külföldit, mert a panasz tárgyává tett hirdetési mód szempontjából nem az döntő, hogy alperesek tényleg eladtak-e a magyar hét alatt nem kifogásolható kisebb mennyiségben idegen árut, hanem az, hogy hirdetésük azt a valóságnak meg nem felelő előadásukat tartalmazza, hogy csak magyar cégektől származó magyar áru kerülnek a magyar héten üzletükben eladásra. A közönség megtévesztése annak dacára fenforog, hogy a hirdetés az áruk jegyzékét is tartalmazza, mert a magyar hét rendezése szempontjából nem az áruk fontosak, hanem a hirdetésnek az az alaphangja, amely mintegy kizárja külföldi áru eladását; ez az, ami a hirdetésben elsősorban szembeötlő és ami az olvasó figyelmét elsősorban megragadja, nem az áruk jegyzéke, amiből meg sem állapítható, hogy azok magyar vagy külföldi árukra vonatkoznak-e. Igaz ugyan, hogy a hirdetés egész szövege határozott hazafias elgondoláshoz indul ki, azonban a hazafias felhasználsával sem, szabad a hirdetésnek valótlan és megtévesztésre alkalmas közléseket tartalmaznia. Emellett azonban kétségtelen, hogy a hirdetés az alperesek anyagi hasznát is szolgálta, mert hiszen maguk beismerték, hogy a magyar hét alatt a korábbi hetekkel szemben 25 százalékkal magasabb anyagi hasznót értek el, ami kétségtelenül a hirdetés ezen esetleg jöhiszeműen túlhatott módjának következménye volt. Alperesek ugyanis maguk adták elő, hogy üzletük olyan nagy részével dolgozók, hogy időnként szükséges a forgalom emelése végett megelégedő intézkedést tenni, vagyis anyagi hasz-

nukat fokozni. Az alperesek által védelmükre felhozott azok a további körülmények, hogy üzletük nagy vállalkozás, amely nagy költséggel dolgozik, továbbá, hogy a gyárosok kérték fel őket a magyar hét rendezésére, továbbá, hogy a magyar héten hány magyar gyáros vett tényleg részt, a hirdetés meg nem engedett szövegével szemben szintén közömbösek, — azért ezekkel bővebben foglalkozni nem kellett. (Vb. 11.628—1928.)

75. Márkacikkek árának megváltoztatása — tisztességtelen verseny. A német bíróságok előtt legutóbb igen érdekes per nyert elintézését, amelynek folyamán megállapították, hogy az árvédelmi szervezetek, továbbá érdekképviselések jogosultak fellépni az árrontók ellen. A Reichsverband des Deutschen Medizinaldrogen- und Spezialitätengrosshandels egy berlini gyógyszerész ellen tisztességtelen verseny miatt főljelentést tett, amely per egészen a Reichsgerichtig feliebbezett. Az alperes nem tagja a fenti szervezetnek, azonban tagja a márkaicikk gyárosok szövetségének, ez utóbbival szemben arra kötelezte magát, hogy a márkaicikk eladását csakis a szövetség által megállapított árak és feltételek mellett eszközözi. Ennek dacára vevőinek, gyógyszereseknek és drogistáknak jelentékenyen nagyobb engedményeket adott, mint azt az árvédelmi szervezet megállapította. A felperes nagykereskedő szövetség ezért pert indított ellene és kérte, hogy a bíróság tiltsa el attól alperest, hogy márkaicikkeket alacsonyabb áron hirdessen, kínáljon vagy eladjon, mint azt a szövetség és az ahhoz csatlakozott gyárosok megállapították, azonkívül külön perben 1200 márka pómlé megfizetésére is kérte kötelezni. A berlini Landgericht, valamint a Kammergericht a felperes kívánságához képest alperest az abbahagyásra kötelezte. Alperes a Kammergericht ítélete ellen a Reichsgerichthez fellebbezett, de eredménytelenül, mert elutasították. Az elutasítás okai a következők: Az a körülmény, hogy alperes szerződési kötelezettségét a Markenschutzverbanddal szemben megsértette, nem jelenti azt, hogy a fenti nagykereskedői szövetségnek nem volna felperességi joga, mert a felperességi jog a tisztességtelen versenyről szóló törvény 13. szakaszán alapszik, vagyis azon a gondolaton, hogy az abbahagyási per nem csupán a versenytársat van hivatva védeni, a valóságban éppen úgy, mint a tisztességtelen versenyről szóló törvény a köz érdekében hozott, a versenykinövés elleni védekezésre szolgál. Az az irányadó, hogy alperes ténykedésében, különösen a magasabb rabattok engedélyezésében a jó erkölcsök elleni cselekmény megállapítható-e? A Kammergericht ezt a kérdést igenlőleg intézte el, elfogadta, hogy a jó erkölcsök ellen van az, ha egy kereskedő szaktársait azzal károsítja, hogy a szerződésileg átvett kötelezettségek ellenére a vevőnek előnyöket nyújt, amely előnyöket ezen kötelezettség értelmében nyújtania nem volna szabad. Ez a felfogás jogilag nem kifogásolható. Szerződésileg elvállalt kötelezettségek elleni tervszerű cselekedet az, amely a vevők magához csábítása ellen a szerződésű versenytárs szándékos megkárosítására irányul, a tisztességes verseny alapfeltételeinek meg nem felel és így rendszerint erkölcstelen. Kivétel akkor állna fenn, hogyha a vállalt kötelezettség maga a jó erkölcsökbe ütköznék, itt azonban ez az eset nem áll fenn. Számos gyárosnak az a kereskedelmi szokása, amely szerint a viszonteladónak bizonyos márkaárakat előírnak, mindaddig nem kifogásolható, amíg ezáltal a fogyasztó részére mesterségesen méltánytalanul magas ár elérésére nem törekcsenek.

76. Ipari mintaoltalom. Az ipari minták oltalma és lajstromozása tárgyában 107.709/1907. sz. rendelet 2. §-a szerint a mintavédelem tárgyát valamely iparcikk külső alakjára vonatkozó és ezen ipari cikket alkalmazható új alakítás, illetve új ábrázolás képezi. A döntés tárgyát tehát az képezi, hogy a kérdéses minta oly alakítási újítás-e, amely a lajstromozás idejében a felhívott rendeletben szabályozott védelemre számot tarthatna. A periratokban elfelvő bizonyítékok, nevezetesen a felperes által még 1924. december hó 12-ike, vagyis a minta lajstromozásának időpontja előtt forgalomba hozott seprűvel szemben, valamint ugyancsak ezen időben nyomtatásban, illetve c) alatti képes ábrázolatban a Bk. 3. alatti ábrával, — és különösen az alperes által nem kifogásolt „Maschinen für Besenfabrikation“ című munkának a 6-ik oldalán fényképmásolatban feltüntetett seprűvel szemben, amelyeknél a seprű körtealakú kiképzése a megtámadott mintával teljesen azonos, — nem lehetett megállapítani olyan külső, a seprű körtejének alakjára vonatkozó új alakítást, amely a felhívott rendelet értelmében a mintavédelemre alkalmas volna. Ami pedig alperesnek azon érveit illeti, amelyek a megtámadott minta szerint készült seprűnek előnyösebb kötési módjára és ezzel kapcsolatos műszaki előnyökre vonatkoznak, éppen a felhívott rendelet 2. §-ában foglalt rendelkezések alapján figyelembe vehetők azért nem voltak, mert azoknak elbírálása a jelen per keretén kívül esik. (K. M. 1445/1927).

MÜLLER TESTVÉREK

VEGVÉSZETI GYÁR R.-T.
VI, LEHEL UCCA 27-29

✪ ✪
Szavatosságot
vállal az általa gyártott

ANTRACEN

író-, másoló- és színes tintáinak
elsőrendű minőségéért

✪ ✪

*Minden üzletben
kaphatók!*

VILÁGHIRŰEK A
KLEIN-FÉLE:
ORIENT RÓZSA, KÁRPÁTI IBOLYA

ÉS A
SCHÖN-FÉLE:

„GIANT” SZAPPANOK

Kiváló az új típusú

„ODONTINE”

F O G P A S Z T A

HUNYADI JÁNOS

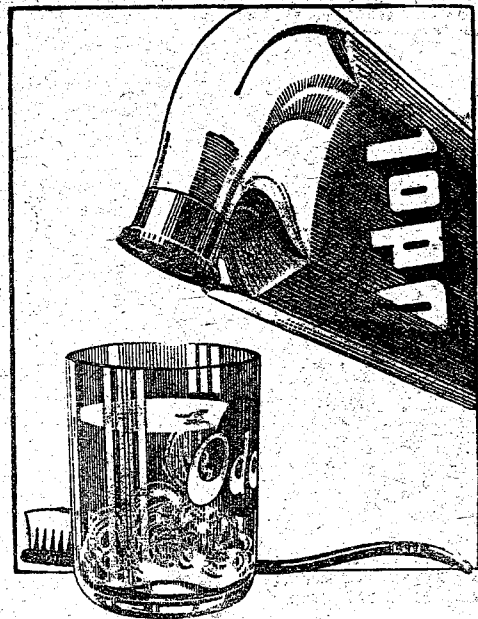
Világhírű természetes keserűvíz!

A világ orvosi tekintélyei által ajánlva. Több mint 60 éve egyenlő összetételben kerül a világ minden részében forgalomba. Kiváló gyógyhatású a végbél fájdalmas betegségeinél, székrekedésnél, aranyeres bántalmaknál, vérkeringési zavaroknál, érlelmeszesedésnél. Vértódu'ás, rheuma, köszvény ellen. A gyomor-, bél-, máj- és epekő-betegségeknél. Elő- és utókezelésre a marienbadi vagy karlsbadi kúránál. Emésztési zavarokat és étvágytalanságot rövidesen helyrehozza.

Rendes adag: reggel éhgyomorrra egy pohárral tele, lehetőleg langyosan

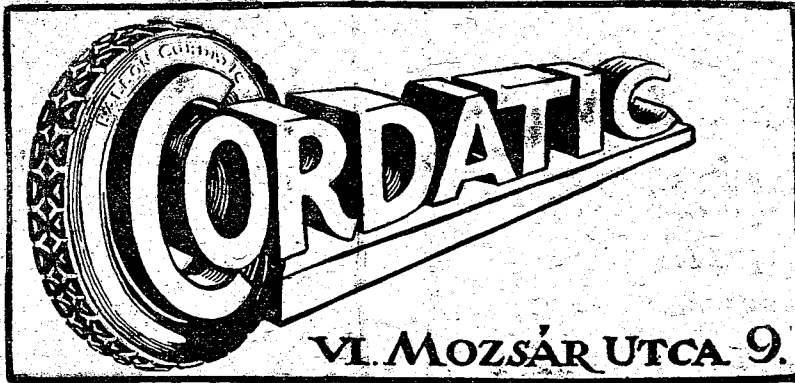
Tulajdonos: Saxlehner András, Budapest

Az egész világ szájvíve

Odol-Compagnie A.G.

VEZÉRKÉPVISELETE
BUDAPEST, IV. MUZEUM-KÖRUT 31.

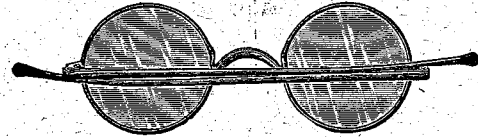

Stollwerck Testvérek Rt.

- CSOKOLÁDÉ ●
- BONBON ●
- KARAMELLA ●

Calderoni és Társa

Budapest, V, Vörösmarty tér 1 (Haas palota)
 Látcsövek, lorgnettek, szemüvegek és orrcsüptetők a legfinomabb kivitelben. Zeiss, Punktal- és Ultrasin-üvegek
 Fényképzési cikkek
 Alapítva: 1819. év ☉ Telefon: L. 973-26

Salicylsav-Chinoin

legkönnyebb, legjobb, legolcsóbb. Minden tekintetben kiállja a külföldi készítményekkel a versenyt.

A Nektár gyógytápsör
 alkoholtartalmában szegény, de extractban annál dúsabb. Üdít, de nem bódít. Orvosok ajánlják. Megrendelhető a
Fővárosi Sörfőző R.-T.-nél
 Kőbányán. Gyártelep: X, Maglódi u. 47.
 Telefon: József 463-89. szám – és a
 Városi raktárnál VIII, Tavaszmező ucca 7
 ☉☉ Telefon: József 463-83. szám ☉☉